

Janina Lapienėnė: „Svarbiausia-sąžiningumas“

Susipažinkime su ja iš arčiau.

Trumpam sugrįžkime į vaikystę. Kur augai, kokiomis svajonėmis gyvenai?

- Gimiau Tauragės mieste 1961 metų birželio 24 dieną, per Jonines. Šeimoje buvau ketvirtas vaikas, skyriais nuo brolio ir seserų kūno sudėjimu, buvau aukšta ir judri. Gyvenome šalia vidurinės mokyklos stadiono, kuriame su kiemo vaikais praleisdavome visą savo laisvalaikį.

Kaip prabėgo mokykliniai metai?

- Mokiausi gerai, baigusi keturias klases Tauragėje, tęsiau mokslus Panevėžio sporto mokykloje. Ten kardinaliai pasikeitė dienos režimas: ryte mankšta, vėliau pamokos ir dar dvi treniruotės per dieną. Daug įvairių varžybų, kelionių. Dainavau mokyklos chore. Pradžioje mano sporto rungtis buvo barjerinis bėgimas, vėliau treneris ruošė mane rutulio stūmimo ir disko metimo rungtims. Buvo sunkoka, bet ten ir baigiau vidurinę mokyklą.

Kur studijavai po mokyklos? Kaip sekėsi?

- Po mokyklos baigimo įstojau į Vilniaus Technologijos technikumą. Sekėsi gerai, nors tuo laikotarpiu intensyviai sportavau: stovyklos, varžybos.

Ką teko dirbti baigus technikumą?

- Baigus technikumą dirbau gamykloje.

Tad kodėl vis tik pasirinkai lengvąją atletiką, metimus? Gal kas turėjo įtakos šiam pasirinkimui?

- Kai mokiausi Tauragėje, žaidžiau krepšinį, dar tuo metu buvo toks aktyvus žaidimas – kvadratas. Na, o jau kai mokiausi Panevėžyje, ten pasirinkimo tuo metu nebuvo, tai įtakos jokios, tiesiog taip susiklostė.

Kokios Tavo įsimintiniausios lengvosios atletikos varžybos?

- „Dinamo“ draugijos jaunimo sąjungos pirmenybės, jos vyko Baltarusijoje, Gomelio mieste. Neatsimenu kiek tuomet numėčiau diską, bet laimėjau antrą vietą.

Klausinėjų vyrų paklausiu ir Tavęs - kokie Tavo pasiekimai pratimuose su štanga?

- Neatmenu... bet su štanga įvairius pratimus darydavom: spaudimas gulomis, pritūpimai, rovimas ir kt. Mane treniravo Vytautas Burakauskas, kuris treniruotėms buvo reiklus.

Išvardink savo sportinius laimėjimus.

- Nelabai kokie tie mano pasiekimai...

Kokį linksmiausią įvykį prisimeni iš sporto laikų ?

- Visas sportavimo laikotarpis buvo linksmas ir įdomus. Įsimintiniausia, žinoma sporto stovyklos, visokiausių nuotykių jose būdavo. Kartą, Feodosijoje, mano disko metimą filmavo asmuo su kamera. Aš mėčiau diską, diskas skrido gal tik kokius dešimt metrų ir tiesiai į jo filmavimo kamerą. Visa laimė kad jis spėjo pritūpti, diskas praskrido per „Marytės plauką“ virš jo...

Ar jauti potraukį lengvosios atletikos sektoriams?

- Taip. Jau keletą metų pati aktyviai dalyvauju veteranų sporte.

Ką gero Tau davė sportas?

- Discipliną, pareigingumą, draugus.

Kiek svarbus sportas šiandien? Kokią vietą jis užima Tavo gyvenime?

- Pastaruoju metu sportuoju su kolegomis veteranais. Sportuoti patinka, jam skiriu nemažą dalį savo laisvalaikio.

Papasakokit truputį daugiau apie šeimą, vaikus, kuo jie užsiima.

- Su vyru išsiskyrčiau senokai, turiu jau suaugusią dukrą, kuri šiuo metu studijuoja KKA.

Kokiems gyvenimo malonumams atsiduoti su didžiausiu džiaugsmu?

- Šiuo metu mane viskas džiugina. Dirbu mėgiamą darbą, skaitau knygas, pažiūriu kino filmus.

Ar turi hobį?

- Knygos. Labai mėgstu skaityti.

Tavo credo.

- Sąžiningumas.

Tavo požiūris į veteranų sportą.

- Sveikintinas. Džiugu, kuomet vyresnio amžiaus žmonės sportuoja.

Tavo mėgstamas valgis?

- Mėsytė ir saldumynai.

Kokius gėrimus mėgsti per šventes paragauti?

- Įvairiai būna, nepiktinaudžiauju – renkuosi lengvesnius.

Keletas baigiamųjų žodžių skaitytojams.

- Visi esame labai užsiėmę, darbais, buitimi ir kt. Linkiu sau ir kitiems rasti ir skirti laiko maloniom gyvenimo veiklom.